

PŁOMYCZEK (1) *sb m*

A sg płomyczek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „płomyk”; przen [czego]: A gdy mu rzekli niektorzy/ że vpadli wgrzech/ mogą powstać/ i wfaniem/ ku pierwszemu słopniowi przyść/ to on kazał rozumieć o tych ktorzy by iaki płomyczek wiary przy łobie zatrzymali *MurzHist L2v*.

DDJ